

โยงเส้นเพื่อจับคู่คำประพันธ์ที่กำหนดให้ให้มีสัมผัสคล้องจองกันตามฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ

๑. ใครจะอาจซื้อขายห้ามหาสมุทร	ไปทุกชั้นอินทรรพรมพิฆานสถาน
๒. แล้งโลกกวითห้าวบฟ้าไหว	ละเมอหาคำทิพย์ไหนสนอง
๓. สภาวะสรรพสิ่งทุกส่วน โลกนี้	จะไปจนารุ่งมณีเกียรติศักดิ์
๔. แย่งแผ่นดินอำมหิตคิดแต่ฆ่า	แสนวิสุทธิโลกนี้ที่พระสร้าง
๕. ถึงใครเหาะเหินวิมุติสุดฝั่งฟ้า	โลกธาตุทั่วสิ้นทุกสรวงสวรรค์
๖. เรามีไข่เจ้าของฟ้าอวกาศ	เทือกผาใหญ่เสียดดาวดั่งสวรรค์
๗. เสมอเสมือนเพื่อนสนิทมิตรสหาย	เดือนดริกาเป็นมรคายังใหญ่
๘. สิ้นแสนห้วงรณศิลป์ชีวิตเสนอ	เกิดร่วมสายเขียววิภูษะสังสาร
๙. ทุ่งนาป่าช้าขอรัญญูเกลี้ยง	เพราะกิเลสบ้านฤโหดสิงซากผี
๑๐. ให้ซึ่งชาวกาพย์กลอนโคลงฉันท์	ควรที่สำนึกคำทิพย์วิเศษวิศาล